

ประกาศกรมศุลกากร

ที่ ๑๖๕ / ๒๕๖๐

เรื่อง หลักเกณฑ์และพิธีการการลดอัตราอากรศุลกากร
สำหรับการให้สิทธิพิเศษทางการค้าระหว่างประเทศกำลังพัฒนา

เพื่อปฏิบัติตามข้อผูกพันตามความตกลงว่าด้วยการให้สิทธิพิเศษทางการค้าระหว่างประเทศกำลังพัฒนา (The Global System of Trade Preferences Among Developing Countries: GSTP) ตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การลดอัตราอากรศุลกากรสำหรับการให้สิทธิพิเศษทางการค้าระหว่างประเทศกำลังพัฒนา ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๖๐ อธิบดีกรมศุลกากรจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ หลักการทั่วไป

(๑) ให้ลดอัตราอากรศุลกากรสำหรับของในภาค ๒ แห่งพิกัดอัตราศุลกากรท้ายพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่มีถิ่นกำเนิดจากประเทศที่ได้รับสิทธิพิเศษทางการค้าระหว่างประเทศกำลังพัฒนา ตามบัญชีท้ายประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การลดอัตราอากรศุลกากรสำหรับการให้สิทธิพิเศษทางการค้าระหว่างประเทศกำลังพัฒนา ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

(๒) การลดอัตราอากรศุลกากรตามข้อ ๑ (๑) ผู้นำของเข้าต้องแสดงหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ออกโดยประเทศที่ได้รับสิทธิพิเศษทางการค้าระหว่างประเทศกำลังพัฒนาตามความตกลงว่าด้วยการให้สิทธิพิเศษทางการค้าระหว่างประเทศกำลังพัฒนา

(๓) ในกรณีที่ผู้นำของเข้าไม่สามารถแสดงหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ก่อนนำของออกจากอารักขาของศุลกากร แต่ประสงค์จะใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรในการขอลดอัตราอากรศุลกากร ให้แจ้งความประสงค์ และชำระค่าอากรในอัตราปกติไปก่อน

ข้อ ๒ หลักเกณฑ์การได้ถิ่นกำเนิดสินค้า

ต้องเป็นไปตามภาคผนวก ๒ กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าภายใต้ความตกลงว่าด้วยการให้สิทธิพิเศษทางการค้าระหว่างประเทศกำลังพัฒนา แนบท้ายประกาศนี้ (เอกสารแนบ ๑ ภาคผนวก ๒ กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า)

/ (๑) เกณฑ์ถิ่น...

(๑) เกณฑ์ถิ่นกำเนิดสินค้าภายใต้ความตกลงว่าด้วยการให้สิทธิพิเศษทางการค้าระหว่างประเทศกำลังพัฒนา

(๑.๑) กรณีใช้เกณฑ์ถิ่นกำเนิดสินค้าที่ของนั้นผลิตขึ้นหรือได้มาโดยใช้วัตถุดิบในประเทศภาคีผู้ส่งออกทั้งหมด (Wholly Produced or Obtained) ต้องเป็นไปตามกฎข้อ ๒ ของกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าภายใต้ความตกลงว่าด้วยการให้สิทธิพิเศษทางการค้าระหว่างประเทศกำลังพัฒนา

(๑.๒) กรณีใช้เกณฑ์ถิ่นกำเนิดสินค้าโดยใช้วัตถุดิบ ส่วนประกอบหรือผลิตผลจากประเทศนอกความตกลงหรือจากที่ไม่สามารถระบุถิ่นกำเนิดได้ (Not Wholly Produced or Obtained) ต้องเป็นไปตามกฎข้อ ๓ ของกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าภายใต้ความตกลงว่าด้วยการให้สิทธิพิเศษทางการค้าระหว่างประเทศกำลังพัฒนา

(๑.๓) กรณีใช้เกณฑ์ถิ่นกำเนิดสินค้าแบบสะสม (Cumulative Rules of Origin) ต้องเป็นไปตามกฎข้อ ๔ ของกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าภายใต้ความตกลงว่าด้วยการให้สิทธิพิเศษทางการค้าระหว่างประเทศกำลังพัฒนา

(๑.๔) กรณีใช้เกณฑ์ร้อยละพิเศษ (Special Criteria Percentage) ต้องเป็นไปตามกฎข้อ ๑๐ ของกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าภายใต้ความตกลงว่าด้วยการให้สิทธิพิเศษทางการค้าระหว่างประเทศกำลังพัฒนา

(๒) เงื่อนไขและการระบุเกณฑ์การได้ถิ่นกำเนิดสินค้า เป็นไปดังต่อไปนี้

เงื่อนไขการได้ถิ่นกำเนิดสินค้า	การระบุเกณฑ์ถิ่นกำเนิดสินค้าในช่องที่ ๘
๑. ของผลิตขึ้นหรือได้มาโดยใช้วัตถุดิบในประเทศภาคีผู้ส่งออกทั้งหมด (Wholly Produced or Obtained) ตามกฎข้อ ๑ (เอ) และกฎข้อ ๒ ของภาคผนวก ๒ กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าตามความตกลงว่าด้วยการให้สิทธิพิเศษทางการค้าระหว่างประเทศกำลังพัฒนา	"A"
๒. ของที่ผลิตขึ้นหรือได้มาโดยมิได้ใช้วัตถุดิบของประเทศภาคีทั้งหมด (Not Wholly Produced or Obtained) รายละเอียดดังนี้	
(๑) การได้ถิ่นกำเนิดเป็นไปตามกฎข้อ ๓ ในภาคผนวก ๒ กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าตามความตกลงฯ	"B x%" เช่น "B 50%"
(๒) การได้ถิ่นกำเนิดเป็นไปตามกฎข้อ ๔ ในภาคผนวก ๒ กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าตามความตกลงฯ	"C x%" เช่น "C 60%"
(๓) การได้ถิ่นกำเนิดเป็นไปตามกฎข้อ ๑๐ ในภาคผนวก ๒ กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าตามความตกลงฯ	"D"

ข้อ ๓ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

(๑) หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าตามแบบฟอร์ม แนบท้ายประกาศนี้ (เอกสารแนบ ๒) จะต้องออกโดยหน่วยงานที่รัฐบาลของประเทศผู้ส่งออกแต่งตั้งขึ้น และต้องมีตราประทับพร้อมกับลงลายมือชื่อโดยผู้มีอำนาจของหน่วยงานดังกล่าว ซึ่งได้มีการแจ้งตัวอย่างตราประทับและตัวอย่างลายมือชื่อของหน่วยงานที่มีอำนาจในการออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าไว้ต่อกรมศุลกากรแล้ว

ในกรณีหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ที่ออกโดยเจ้าหน้าที่ที่ไม่ได้อยู่ในบัญชีที่อ้างถึงในวรรคหนึ่งจะไม่ได้รับการยอมรับจากกรมศุลกากร

(๒) หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าจะอยู่ในรูปเอกสาร ต้องจัดพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ ต้องไม่มีการแก้ไขใด ๆ

(๓) อายุของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ให้ใช้ได้ภายในกำหนด ๑ ปี นับแต่วันที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

(๔) ให้ใช้หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าหนึ่งฉบับต่อการนำเข้าหนึ่งครั้ง และหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้านั้นอาจระบุบัญชีราคาสินค้าตั้งแต่สองฉบับขึ้นไปเพื่อออกให้สำหรับการขนส่งของครั้งเดียวได้

(๕) หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าฉบับเดียวอาจสำแดงรายการของหลายรายการได้ และของแต่ละรายการจะได้คุณสมบัติถิ่นกำเนิดสินค้าโดยสิทธิของตนเองแยกจากกัน

(๖) ในกรณีที่มิชอบที่ไม่ได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรระบุรวมอยู่กับของที่ได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าฉบับเดียวกัน ให้หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้านั้นยังคงมีผลใช้ได้กับของที่ได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร

(๗) กรณีที่เกิดข้อผิดพลาดเล็กน้อย เช่น ความไม่สอดคล้องเล็กน้อยหรือการละเว้น การพิมพ์ผิด หรือการใช้พื้นที่ช่องเกินขอบที่กำหนด โดยที่ข้อผิดพลาดเล็กน้อยเหล่านี้ไม่ส่งผลกระทบต่อความถูกต้องแท้จริงของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า หรือความถูกต้องแม่นยำของข้อมูลที่อยู่ในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ให้ยอมรับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้านั้นได้

(๘) การระบุเกณฑ์ถิ่นกำเนิดสินค้าในช่องที่ ๘ ของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าตามข้อ ๒ (๒) ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์การได้ถิ่นกำเนิดสินค้าในข้อ ๒ (๑)

ข้อ ๔ วิธีปฏิบัติสำหรับผู้นำเข้า

(๑) ผู้นำของเข้าต้องแสดงหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ออกตามความตกลงว่าด้วยการให้สิทธิพิเศษทางการค้าระหว่างประเทศกำลังพัฒนา โดยยื่นต้นฉบับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าและสำเนา ๑ ฉบับในรูปแบบเอกสารตามแบบฟอร์มแนบท้ายประกาศนี้ (เอกสารแนบ ๒) ที่ผู้นำของเข้าได้เขียนหรือประทับตราเลขที่ใบขนสินค้าขาเข้าไว้ที่มุมบนด้านขวาของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าและสำเนาต่อสำนักงานศุลกากรหรือด่านศุลกากรที่นำของเข้า ก่อนการนำของออกจากอารักขาของศุลกากร

ทั้งนี้ ให้ใช้หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าและสำเนาหนึ่งฉบับต่อการนำเข้าหนึ่งครั้ง

(๒) กรณีที่ผู้นำของเข้าไม่สามารถนำหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าและสำเนาดังกล่าวในข้อ ๔ (๑) มาแสดงต่อสำนักงานศุลกากรหรือด่านศุลกากรที่นำของเข้าแต่ประสงค์จะขอใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรในการขอลดอัตราอากรศุลกากร ให้แจ้งความประสงค์และชำระค่าอากรอัตราปกติก่อนนำของออกจากอารักขาของศุลกากร และส่งข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากร โดยให้ระบุรหัสเหตุผลในช่อง (Argumentative Reason Code) เป็น “P14” และระบุรหัสสิทธิพิเศษในช่อง (Argumentative Reason Code) เป็น “GS1” ของแต่ละรายการในใบขนสินค้าขาเข้านั้น และส่งข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากร

หากผู้นำของเข้าได้ส่งข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ของศุลกากรแล้ว แต่ไม่ได้บันทึกข้อมูลแจ้งความประสงค์จะขอใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรในการขอลดอัตราอากรศุลกากรของแต่ละรายการในใบขนสินค้าขาเข้านั้น ให้ผู้นำของเข้ายื่นคำร้องขอผ่อนผัน โดยชี้แจงเหตุผลประกอบก่อนการนำของออกจากอารักขาของศุลกากร

(๓) ให้ผู้นำของเข้าจัดทำข้อมูลใบขนสินค้าขาเข้าตามมาตรฐานที่กรมศุลกากรกำหนด ดังนี้

(๓.๑) ให้ตรวจสอบการขอใช้สิทธิลดอัตราอากรศุลกากรสำหรับของที่มีถิ่นกำเนิดจากประเทศกำลังพัฒนา ตามข้อ ๑ หลักการทั่วไป

(๓.๒) ในแต่ละรายการของข้อมูลใบขนสินค้าขาเข้า (Import Declaration Detail) ในช่องรหัสสิทธิพิเศษ (Privilege Code) ให้ระบุเป็น “GS1”

(๓.๓) ในแต่ละรายการของข้อมูลใบขนสินค้าขาเข้าในส่วนใบอนุญาต (Import Declaration Detail Permit)

(๓.๓.๑) ให้ระบุเลขที่หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าในช่องเลขที่ใบอนุญาต (Permit No.)

(๓.๓.๒) ให้ระบุวันที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าในช่องวันที่ออกใบอนุญาต (Issue Date)

(๓.๓.๓) ให้ระบุรหัสประเทศภาคีที่ขอรับสิทธิพิเศษฯ ในช่องเลขประจำตัวของหน่วยงานผู้ออกใบอนุญาต (Permit Issue Authority)

(๔) การจัดทำและยื่นใบขนสินค้าขาเข้าในรูปแบบเอกสาร ให้ผู้นำของเข้ายื่นแบบรายละเอียดข้อมูลใบขนสินค้า พร้อมยื่นต้นฉบับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าและสำเนา โดยสำแดงเลขที่หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ชื่อหน่วยงานที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าและการใช้สิทธิตามบัญชีแนบท้ายประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การลดอัตราอากรศุลกากรสำหรับการให้สิทธิพิเศษทางการค้าระหว่างประเทศกำลังพัฒนา ไว้ในใบขนสินค้าขาเข้า และประทับตราหรือเขียนตัวบรรจงด้วยหมึกสีแดงไว้อย่างชัดเจนที่มุมบนด้านขวาของต้นฉบับใบขนสินค้าขาเข้าและสำเนาทุกฉบับว่า “GS1”

(๕) ในกรณีที่มิใช่ของหลายรายการสำแดงภายใต้หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าฉบับเดียวกัน ปัญหาที่พบในรายการหนึ่งรายการใดในหลายรายการนั้น จะไม่มีผลกระทบหรือทำให้การให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรภายใต้ความตกลงว่าด้วยการให้สิทธิพิเศษทางการค้าระหว่างประเทศกำลังพัฒนาของรายการอื่น ๆ ในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดนั้นเสียไปหรือล่าช้า

(๖) กรณีที่ของถูกระงับการให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร ในระหว่างการตรวจสอบไว้เป็น การชั่วคราวให้ผู้นำเข้าของเข้าดำเนินการวางประกันแล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(๖.๑) กรณีรายการข้อมูลในใบขนสินค้าขาเข้า เอกสารประกอบ และหนังสือรับรอง ถิ่นกำเนิดสินค้า ไม่ถูกต้องตรงกัน และมีเหตุอันควรสงสัยหรือจำเป็นต้องสอบถามไปยังหน่วยงานที่ออกหนังสือ รับรองถิ่นกำเนิดสินค้า และหากของนั้นมีได้เป็นของต้องห้ามหรือต้องจำกัดในการนำเข้าและไม่มีข้อสงสัย เกี่ยวกับการฉ้อฉล พนักงานศุลกากรที่มีอำนาจหน้าที่หรือที่ได้รับมอบหมายจะสั่งการให้ปล่อยของนั้นไปก่อน และอาจชักตัวอย่างไว้ และให้ผู้นำเข้าของเข้าวางประกันให้ค้ำค่าอากรในอัตราปกติ

(๖.๒) กรณีพบปัญหาในของรายการหนึ่งรายการใดในหลายรายการที่สำแดงภายใต้ หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าฉบับเดียวกัน จะระงับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเฉพาะรายการที่มีปัญหา และหากของนั้นมีได้เป็นของต้องห้ามหรือของต้องจำกัดในการนำเข้าและไม่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการฉ้อฉล พนักงานศุลกากรที่มีอำนาจหน้าที่หรือที่ได้รับมอบหมายจะสั่งการให้ปล่อยของนั้นไปก่อนและอาจชักตัวอย่างไว้ และให้ผู้นำเข้าของเข้าวางประกันเฉพาะรายการที่มีปัญหาให้ค้ำค่าอากรในอัตราปกติ

(๖.๓) กรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยในถิ่นกำเนิดสินค้าว่า ของที่นำเข้าไม่อยู่ในข่ายได้รับ การลดอัตราอากร หากจำเป็นต้องสอบถามไปยังหน่วยงานที่ออกหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าหรืออยู่ระหว่าง รอผลการพิจารณาของส่วนกว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า สำนักพิทักษ์อัตราศุลกากร และหากของนั้นมีได้เป็น ของต้องห้ามหรือของต้องจำกัดในการนำเข้าและไม่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการฉ้อฉล พนักงานศุลกากรที่มีอำนาจหน้าที่ หรือที่ได้รับมอบหมายจะสั่งการให้ปล่อยของนั้นไปก่อน และให้ผู้นำเข้าของเข้าวางประกันให้ค้ำค่าอากรในอัตราปกติ

(๗) การผ่อนผันให้ใช้หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าในกรณีที่มีข้อเท็จจริงสอดคล้องถูกต้อง ตรงกับของที่นำเข้าและต้องไม่มีข้อสงสัยในถิ่นกำเนิดสินค้า ให้ผ่อนผันได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๗.๑) กรณีตรวจพบความผิดพลาดเพียงเล็กน้อย เช่น ความคลาดเคลื่อนหรือการตกหล่น เพียงเล็กน้อย การพิมพ์ผิด หรือการใช้พื้นที่ช่องเกินขอบที่กำหนด เป็นต้น ของข้อความที่ระบุในหนังสือรับรอง ถิ่นกำเนิดสินค้ากับข้อความในเอกสารต่าง ๆ ที่ยื่นต่อสำนักงานศุลกากรหรือด่านศุลกากร

(๗.๒) กรณีที่ปริมาณของของที่นำเข้าน้อยกว่าในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ให้ผ่อนผัน ใช้หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าได้เท่ากับปริมาณที่นำเข้าจริง ในกรณีที่ปริมาณของของนำเข้าจริงเกินกว่า ที่ระบุในหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ปริมาณที่เกินให้ชำระค่าอากรในอัตราปกติ

(๘) กรณีของนำเข้าโดยส่งผ่านอาณาเขตของประเทศที่มีได้เป็นประเทศภาคีความตกลงฯ นอกจากจะต้องปฏิบัติตามข้อ ๔ (๑) หรือข้อ ๔ (๒) แล้ว ผู้นำของเข้าต้องยื่นใบตราส่งสินค้าส่งผ่านประเทศอื่น (Through Bill of Lading) ต้นฉบับบัญชีราคาสินค้าหรือสำเนา และเอกสารที่เป็นหลักฐาน ซึ่งแสดงว่า

(๘.๑) การส่งผ่านนั้น เนื่องจากความจำเป็นทางภูมิศาสตร์ หรือเป็นเพราะเส้นทาง ขนส่งบังคับ

(๘.๒) ของนั้นมีได้นำไปเพื่อการซื้อขายหรือเพื่อการใช้บริโภคภายในประเทศที่ส่งผ่าน และ

(๘.๓) ของนั้นมีได้จัดทำด้วยประการใด ๆ ในประเทศที่ส่งผ่าน นอกจากขนถ่ายขึ้นและลง จากยานพาหนะ หรือดำเนินการใด ๆ ที่จำเป็นแก่การเก็บรักษาของนั้นให้คงอยู่ในสภาพที่ดี

/ (๙) กรณีผู้นำเข้า...

(๙) กรณีผู้นำเข้าได้ปฏิบัติตามข้อ ๔ (๒) แล้ว และประสงค์จะขอคืนอากรโดยขอใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรภายหลังการนำเข้า ผู้นำของเข้าต้องยื่นต้นฉบับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าและสำเนา ๑ ฉบับ พร้อมได้เขียนหรือประทับตราเลขที่ใบขนสินค้าขาเข้าไว้ที่มุมบนด้านขวาของหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าและสำเนาต่อสำนักงานศุลกากรหรือด่านศุลกากรที่นำของเข้า

ข้อ ๕ กรมศุลกากรอาจจะปฏิเสธหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ยื่นเพื่อขอใช้สิทธิลดอัตราอากร หากตรวจพบว่าการหลีกเลี่ยงหรือฉ้อฉลค่าอากร

ข้อ ๖ ให้ผู้นำของเข้าจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าของที่ขอใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร สำเนาหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ในสื่อรูปแบบใด ๆ หรือเอกสารไว้ เพื่อให้ตรวจสอบเป็นระยะเวลา ๕ ปี นับแต่วันนำเข้า

ข้อ ๗ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายกุลิศ สมบัติศิริ)

อธิบดีกรมศุลกากร